Temps Pasqual - Quart diumenge

Per Administrador el dg., 11/05/2014 - 09:00

Ac 2,14a.36-41
1 Pe 2,20b-25
Jn 10,1-10

1. Ambientació En aquell temps, tothom ho veia com la cosa més natural del món. Vivien aquella cultura rural, agropecuària, d'imatges molt familiars i pròpies del seu paisatge. Ara, no. Nosaltres **hem de fer l'esforç** de sortir de casa, anar al Pirineu i tenir la sort de trobar-te amb un ramat i el seu pastor, acostar-s'hi, i senzillament parlar amb ell per adonar-te de **la seva vocació a ser pastors...** I, en un terreny més específic, en temps de Jesús, tothom sabia reconèixer que les autoritats religioses i socials eren anomenades **"Pastors d'Israel"**, persones responsables de conduir, governar, suggerir i anar al davant d'un poble necessitat més que mai de seguir camins i orientacions en la seva història. Per tant, als fariseus, sacerdots i notables del poble, no els resultava gens estrany que Jesús parlés de "pastors", "bons pastors", "falsos pastors". Fins i tot, en la cultura grega també anomenaven **"pastors de pobles"** (poimenes laón) als grans governants i líders de la societat. Coses d'aquells temps que ens deixen ressonàncies molt reals per als nostres dies. Avui, d'aquestes persones, en diem **"referents"... 2. La porta Quantes vegades hauria contemplat Jesús l'escena !** Quantes vegades el seus ulls no haurien mirat amb devoció gairebé sacramental aquell moviment tan "normal i rutinari" d'una porta del corral, que deixa entrar i sortir a la pleta el seu ramat... I, com que Jesús era un **Poeta Transcendent** i hi veia més enllà, sentia necessitat de dir-ho als seus seguidors i deixebles. I aquests, en especial Joan, ens ho han deixat perquè nosaltres, els super-tecnificats, els mecanitzats, els industrialitzats, féssim per uns moments una excepció en els nostres esquemes vitals i comprovéssim **quanta vida humana i religiosa** hi ha amagada en aquesta petita porta... **Una primera** consideració ens fa pensar que la porta és **un espai de llibertat.** Un espai que va seguit de la promesa de buscar i trobar vida, a fora. Però aquestes ovelles - nosaltres! - **s'alimenten abans que res, de llibertat**. La relació que les ovelles estableixen amb el seu pastor no és essencialment de tipus jurídic, ni ritual, ni doctrinal, i molt menys de criat a senyor. **És una relació vital**. Entrem per la porta perquè necessitem intimitat, recolliment, sentir-nos nosaltres mateixos, vius i segurs. I sortim per la porta perquè busquem nous horitzonts, satisfer inquietuds, veure nous espais, noves missions, projectes i esperances. Una segona reflexió contemplativa és deduir que **el qui no entra per la porta** és que té unes altres intencions. I en la història de l'Església, tots en tenim uns quants exemples d'aquestes conductes i intencions "diferents". El llenguatge de Joan és molt gràfic, realista. D'aquesta falsos pastors diu que són ***"lladres que roben, maten i fan destrossa".*** Es pot dir més clar? Ja fa bé el Papa Francesc de denunciar aquests falsos pastors... **3. La porta és Jesús** Palplantat al costat de la porta per **conèixer les ovelles pel seu nom**, és a dir, per la seva història personal i intransferible, per respectar els seus processos, per donar aliment a les seves inquietuds, per corregir les seves mancances. Cal entrar per la porta que ens ofereix la visió de l'Evangeli de Jesús, aquella visió que té el segell de **"donar vida".** Com diu J.A. Pagola, Jesús gairebé **"ens mana"** que tinguem vida, que busquem plenituds, que assaciem les nostres ànsies de viure. I cita un pensador jueu, Martin Buber: ***"Cada home representa alguna cosa nova, una cosa que mai abans no ha existit, una cosa original i única."*** Ningú, abans de mi, no ha estat com jo, ni ho serà mai... **És feina meva viure la meva vida**: fer el bé amb les meves mans; estimar amb el meu cor, pregar amb el meu esperit, ser generós amb la meva llibertat. Déu **ens ha donat** els seus dons; però a canvi **ens demana** la nostra responsabilitat. D'això se'n diu **"viure i fer viure"** els altres. I ens proposa que tinguem com ideal allò que ell mateix sentencià amb un llenguatge pletòric i il·lusionat: ***"Jo he vingut perquè les ovelles tinguin vida, i la tinguin a desdir."***

ETIQUETES
PASTOR VIDA PORTA